

ottani kir. erdőgondnoksághoz (erdőgondnoknak); *Wildmann* Kálmán m. kir. segéderdőmérnököt Szászrégenből Sárkányba, az ottani m. kir. járási erdőgondnoksághoz (erdőgondnoknak) s végül *Behine* Ferencz m. kir. erdőmérnökgyakornokot áthelyezte Beregszászból Szászrégenbe és beosztotta a régeni felső m. kir. járási erdőgondnoksághoz.

*

A földmívelésügyi miniszter áthelyezte *Ittu* Mihály m. kir. erdőmérnököt a kaposvári m. kir. állami erdőhivatal kerületéből, Kaposvárról az aradi m. kir. állami erdőhivatal kerületébe, Aradra erdőgondnoknak és *Horváth* Miklós m. kir. segéderdőmérnököt a dévai m. kir. állami erdőhivatal kerületéből a kaposvári m. kir. állami erdőhivatal kerületébe, Kaposvárra (az igali m. kir. járási erdőgondnoksághoz erdőgondnoknak).

*

A m. kir. földmívelésügyi miniszter áthelyezte *László* János m. kir. erdőmérnökjelöltet Nagyenyedről, *Dezső* János m. kir. erdőmérnökgyakornokot Beszterczéről és *Barabási* József m. kir. erdőmérnökgyakornokot Máramaros-szigetről Csikszeredára az ottani m. kir. állami erdőhivatalhoz és *Kelecsényi* Mihály m. kir. erdőmérnökjelöltet visszahelyezte Csikszeredáról Máramarosszigetre.

*

Ő cs. és ap. kir. Felségének Budapesten 1909. évi május hó 10-én kelt legfelső elhatározása alapján, a m. kir. földmívelésügyi miniszter *Héczey* Lajos kir. erdőfelügyelőt — sok éven át teljesített buzgó szolgálatainak elismerése mellett — állandó nyugalomba helyezte.

*

A földmívelésügyi miniszter *Teschler* Vincze m. kir. erdőtanácsost — kirtartó szolgálatainak elismerése mellett, saját kérelmére — állandó nyugalomba helyezte.

*

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Baltai* János főerdőmérnököt — sok éven át teljesített kirtartó szolgálatainak elismerése mellett — állandó nyugalomba helyezte.



KÖZIGAZGATÁSI BIRÓSÁGI DÖNTVÉNYEK ÉS ELVI JELENTŐSÉGŰ HATÁROZATOK.

7509/1908. sz. K. — Ő felsége a király nevében a magyar királyi közigazgatási bíróság a . . . volt urbéreszek osztatlan tulajdonában levő, közösen használt erdő birtokosainak a m. kir. földmívelésügyi miniszter 77833/1905. számú határozatával engedélyezett rendkívüli fahasználatból eredő vételárnak a vevő . . . és . . . czégtől való behajtása iránt az eljárás megindítása kérdé-

sében . . . vármegye közigazgatási bizottságának 1908. évi november hó 11-én 2848. sz. a. hozott határozata ellen dr. . . -i ügyvéd által képviselt . . ., mint a közös birtokosok elnöke által beadott panaszt 1909. évi márczius hó 15. napján tartott nyilvános ülésében az 1898. évi XIX. t.-cz. 54. §-a alapján tárgyalás alá vevén, következőleg

ítélt:

A m. kir. közigazgatási bíróság a panasznak helyt nem ad.

Indokok:

A földmivelésügyi miniszter 77883/1905. számú határozatában a szóban forgó rendkívüli fahasználatot akképen engedélyezte, hogy a fahasználatnak nyilvános árverésen elérendő vételárából 48.800 korona a birtokosok közt felosztassék, a vételár többlete pedig a határozatban megjelölt célra gyümölcsözőleg elhelyeztessék.

A miniszter eme határozata ellen beadott panasznak a bíróság 5052/1906. számú ítéletével helyt nem adott.

Az árverésen a rendkívüli kihasználás alá eső fát . . . és . . .-i cég vette meg 100.115 K vételárért; a céggel a szerződés ennek megfelelően meg is kötött s a cég a fát kitermelte.

Ennek ellenére a közös birtokosoknak 1908. évi június hó 22-én megtartott gyűlése akkép határozott, hogy a vételárnak 48.800 koronát meghaladó, még megfizetetlen összegének behajtása végett a cég ellen semmiféle lépést nem tesz.

A gyűlés ilyen állásfoglalásának indoka az, hogy miként a bíróság 5052/1906. számú ítéletében megállapított tényállásból kitetszik — a birtokosok a céggel külön-külön megkötött szerződések útján a fát még a kihasználás engedélyezése előtt a cégnek 48.800 koronáért eladták s habár e szerződésektől, mint a közös vagyomból való faeladást célzó szerződésektől a jóváhagyás megtagadtatott, a birtokosok attól félnek és közelfekvőnek látszik, hogy ilyen irányban meg is félemlítették, hogy, ha a cég az árverési vétel alapján köteles lesz a 48.800 K-át meghaladó vételárt megfizetni, ezt a többletet viszont az egyes birtokosok tartoznak majd a cégnek megtéríteni az általuk előzőleg egyenkint megkötött szerződések alapján, mert e szerződések

akkép állítottak ki, hogy az egyes birtokosok a rendkívüli fahasználathól rájuk jutó részesedési jogot és igényt adták el a cégnek.

A gyűlés szóban forgó határozata ellen a gyűlésen elnökölt hatósági kiküldött élt panasszal s a panasz következtében a közigazgatási bizottság az említett gyűlési határozatot feloldotta, helyesebben megsemmisítette.

A közigazgatási bizottság határozata ellen most a közös birtokosság elnöke élt panasszal s a gyűlési határozat érvényre emelését célozza.

A panaszló elsősorban a hatósági kiküldöttnek panaszemelési jogát támadja meg; érdemben pedig támadja a határozatot egyfelül azért, hogy az a közös birtokosok törvényes rendelkezési jogát sérti, másfelől pedig azért, hogy a már említett szerződések következtében a birtokosok tönkretételére vezet.

A panasz alaptalan, ugyanis:

Az 1898. évi XIX. t.-cz. 27. §-ának 5. bekezdése értelmében, ha a birtokosok gyűlésén a közigazgatási bizottság kiküldöttje jelen van, a gyűlést ő vezeti, tehát ő a gyűlés elnöke; az 54. § kifejezett rendelkezése szerint pedig a gyűlés elnöke panasszal élhet, habár nincs is érdekelve.

A jelen esetben a gyűlést a közigazgatási bizottság kiküldöttje vezette, mint ekkép a gyűlés elnökét a panaszemelés joga megillette.

A rendkívüli fahasználathól eredő jövedelem tekintetében a közös birtokosok rendelkezési jogát az 1898. évi XIX. t.-c. 31. §-a korlátozza akkép, hogy a földmivelésügyi miniszternek azt a jogot adja, hogy elrendelheti, hogy a jövedelem ugyanott megjelölt célokra fordíttassék.

Midőn tehát a miniszter elrendelte, hogy a vételárnak 48.800 koronát meghaladó része a törvény által megengedett célból gyümölcsözőleg elhelyeztessék s a bíróság a miniszternek e határozata ellen beadott panasznak helyet nem adott: a 48.800 koronát meghaladó vételár felől a miniszter hozzájárulása nélkül a birtokosok gyűlése máskép nem rendelkezhetik s nem állván a vételártöbblet a birtokosok szabad rendelkezése alatt, e vételártöbbletet a birtokosok gyűlése el nem engedheti.

Ami pedig az egyes birtokosokat fenyegető magánjogi káros

következményekre vonatkozó állításokat illeti, azokat itt figyelembe venni nem lehet, mert itt csak azt lehetett és kellett eldönteni, hogy a miniszternek a vételár felől már a rendkívüli fahasználat engedélyezésekor tett rendelkezése mellett, sőt e rendelkezés ellenére a közös birtokosok gyűlése jogosult volt-e a 48.800 koronát meghaladó vételár elengedésére.

De különben is, hogy e szerződések, mint olyanok, amelyekkel a fa eladása céloztatott, hatálylyal nem bírnak, arra a bíróság már rámutatott 5052/1906. sz. ítéletében. Ha pedig a szerződések nem szinlettek, hanem azok — miként a jelenlegi panaszban állittatik — szerencseszerződések s tényleg a rendkívüli fahasználatból jutó részesedési jog volt az eladás tárgya, akkor tekintettel arra, hogy e részesedés a fentebb idézett 31. § szerint a miniszter rendelkezésétől függ, a vevő cég a szerződéssel nem is szerzett egyebet, mint ama 48.800 koronához való igényt, amelyre nézve a miniszter megengedte, hogy a birtokosok közt felosztassék, amelyet aztán éppen ezért a birtokosok el is engedhetnek az árverési vevőnek.

Ezek szerint a miniszternek a rendkívüli fahasználat engedélyezése tárgyában hozott jogerős határozatának végrehajtása céljából szükséges intézkedés az, hogy a 48.800 koronát meghaladó árverési vételár behajtsassék.

Ha tehát a közös birtokosok ezt az intézkedést meg nem teszik: a közigazgatási bizottság az 1898. évi XIX. t.-cz. 41. §-a értelmében a gyűlés hatáskörét ideiglenesen az elnökre ruházhatja s ha kötelességét az elnök sem teljesíti, a 42. § szerint az elnököt tisztétől elmozdithatja.

A bíróság ezen határozat két példányát a 3698/1908. számú felterjesztés mellékleteivel együtt K . . . vármegye közigazgatási bizottságának azzal a felhívással adja ki, hogy a határozat egyik példányát a panaszosnak kézbesíttesse; egyuttal a bíróság a határozat egy példányát a m. kir. földmivelésügyi miniszternek is megküldi.

Kelt Budapesten, a m. kir. közigazgatási bíróságnak 1909. évi márczius hó 16. napján tartott üléséből.

Wlassics s. k. elnök.

P. H.

Nagy János s. k. előadó.

